



ב"ה

פרשת לך לך

ויקרא שם אברם בשם ה'

לך לך יב, ד.

## גם אנשי נינוה – בני נח - מצווים על התשובה

[בטחון בה' ותפלה לה'] - שהיסוד להן הוא האמונה בה' - שייכים (לא רק לבני ישראל, אלא) גם לבני-נח, כלומר, ציווי לכל האנושות כולה בשוה, ככל פרטי המצוות דבני-נח שהם חלק מתרי"ג המצוות שנצטוו בני ישראל, אשר, עם היות שקיומן על ידי בני ישראל הוא באופן נעלה יותר, מכל מקום, תוכן ענינם - "לשבת יצרה"<sup>[1]</sup> - הוא אצל כל האנושות כולה בשוה.

והענין בזה: הציווי דשלילת עבודה זרה, כי אם, אמונה בה' – הוא ענין הכי עיקרי גם אצל אומות העולם, שגם הם נצטוו להאמין שישנו בורא העולם ומנהיגו. ועד כדי כך, שהכפירה במציאות האלקות (על דרך דברי פרעה "לי יאורי ואני עשיתיני"<sup>[2]</sup>) נחשבת לחטא הכי חמור יותר מכל שאר החטאים כו'.

בודאי לא שייכים אצלם כל פרטי הענינים שנתבארו בהתחלת ספרו של הרמב"ם, "לידע שיש שם מצוי ראשון וכו'" - "הלכות הלכות" לבני ישראל דוקא, ועל אחת כמה וכמה בנוגע לפרטי הענינים שנתבארו בפנימיות התורה, וכיוצא בזה; אבל כללות הענין שיש בורא לעולם שמנהיג את העולם כולו - גילה ופירסם כבר אברהם אבינו, "אחד היה אברהם"<sup>[3]</sup>, לכל באי העולם, ולאחרי כן, בעת מתן תורה, נמסר הדבר לכל אחד ואחד מישראל – "צוה משה רבינו מפי הגבורה לכופך את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח"<sup>[4]</sup>, החל מהציווי דשלילת עבודה זרה ואמונה בה'.

ומסתבר, שבענין זה נכלל גם הבטחון בה' שיטיב לברואיו – שהרי האמונה בה' היא באופן שיש לה שייכות והשפעה על אורח-החיים וההנהגה בעלמא דין, כלומר, קיום ציוויי הבורא בעולם הזה התחתון, שתוכנם הכללי הוא הנהגה באופן ד"לשבת יצרה" - מכיון שה' הוא תכלית הטוב, וטבע הטוב להיטיב, כלומר, שרצונו להיטיב לברואיו, ובגלל זה צוה עליהם להתנהג באופן ד"לשבת יצרה" (מצות דינים וכיוצא בזה). ולא עוד, אלא שמסתבר לומר שגם אצלם צריכה להיות הכרה אמיתית ש"כל דעביד רחמנא לטב עביד", ויתירה מזה - "גם זו לטובה"!

וכמו כן מסתבר בפשטות שבציווי על האמונה בה' נכלל גם הענין דתפלה לה' - בקשה על מילוי צרכיו, וכיוצא בזה.

וראיה לדבר - מיונה הנביא, ששלחו הקב"ה לעורר את אנשי נינוה, ופרעה בראשם, שישובו בתשובה ויתפללו לה' כו',

וכל זה - אפילו לאחרי שנגזרה גזירה כו' כמפורש בדברי הנביא, אשר, "גלה סודו אל עבדיו הנביאים"<sup>[5]</sup>, שכן, "דברי הפורענות שהנביא אומר" יכולים להשתנות לטובה, ש"הקב"ה ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה, ואפשר שעשו תשובה ונסלח להם, כאנשי נינוה"<sup>[6]</sup>.

וענין זה נעשה חלק מהוראות התורה - ללמדנו שגם אנשי נינוה, בני- נח, מצוים על התשובה והתפלה לה' למלא צרכיהם, אלא, שאצלם אין זה ציווי בפני עצמו (שהרי נתחייבו בשבע מצוות בלבד), כי אם, כחלק מהציווי דשלילת עבודה זרה ואמונה בה', מה שאין כן אצל בני ישראל הרי זו מצוה בפני עצמה, ואין כאן המקום להאריך בזה.

ומכאן באים לנקודה נוספת בנוגע לחיוב דבני ישראל "לכוף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח" - שנוסף על עצם החדרת האמונה בבורא העולם ומנהיגו, "יש בעל הבית לבירה זו"<sup>[7]</sup>, צריכים להוסיף ולהדגיש שהקב"ה הוא עצם הטוב, ומטבע הטוב להיטיב, ובודאי שולל את כל הענינים הבלתי-רצויים וכו', כנזכר לעיל בארוכה.

כ"ף מנחם אב ה'תשמ"ה

(תורת מנחם ח"ה עמוד 2722)

- [\[1\]](#) ישעי' מה, יח.
- [\[2\]](#) יחזקאל כט, ג. וראה לקו"ש חכ"א ע' 40 ובהערה 33 שם.
- [\[3\]](#) יחזקאל לג, כד.
- [\[4\]](#) רמב"ם הל' מלכים פ"ח ה"י.
- [\[5\]](#) עמוס ג, ז.
- [\[6\]](#) רמב"ם הל' יסוה"ת י, ד.
- [\[7\]](#) ראה ב"ר רפל"ט.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעי"נ הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד  
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי , אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו  
שלמה נחמ"ה , צבייה זלאטע רייזל , שמואל , מנחם מענדל , ישראל אריה לייב , יוסף יצחק ,  
שניאור זלמן , חיה מושקא , אברהם דוד , אהרן , חנה